

Andreea Foanene

Relocuirea copilariei

Amintirea copilariei este un patrimoniu care ne insoteste de-a lungul intregii vieti. Psihologul-filozof Freud a plasat in aceasta instanta a trecutului trauma primelor frustrari, evenimentele responsabile de alienarile, distorsiunile, suferintele noastre psihice. Paradisiaca sau frustranta, responsabila de bucuria noastra de a trai sau de predispozitiile depresive, de maladii si maturizari ratate, copilaria ramane acel taram fabulos la-ndemana, sursa a deciziilor, si a traseelor creatoare.

Din acest timp discursiv – al continuului imperfect trecand fluid intr-un prezent continuu – si in acest topos al cotidianului fabulos isi hraneste Andreea Foanene cel mai recent proiect, substanta sa emotionala, atmosfera compozitiilor picturale si identitatea personajelor ce populeaza aceste imagini, sau se obiectualizeaza ca papusi, formand o galerie de caractere definite de variatiuni sensibile dar minimale la un stereotip investit afectiv. Aceasta metoda de a pastra familiaritatea stereotipului semnaland o identificare bazata pe conventii foarte personal stabilite este specifica creativitatii infantile, pe care tanara artista si-o apropiaza, ca pe un comportament inca actual in experienta sa personala si ca pe o referinta culturala.

Papusile indica direct universul familiar al imaginarului infantil, cu capacitatea sa de a neglija granitele dintre realitate si fictiune, de a anima obiectul neanimat, atins de vointa imaginativa si de strategiile multiplicarii eului, a distributiei narativ-teatrala in personajele unei constructii aleatorii complexe, dar pastrand mereu constiinta latentă a evolutiei in perimetrul sigur al jocului. Artistul adult adauga acestor calitati specifice varstei copilariei emotia retrospectiei, umorul – ca un mod de a semnala distanta dintre copilaria reala si cea refacuta anamnezic – si dependenta nostalgica, plina de gratitudine de persoanele ce au populat spatiul primelor experiente.

Galeria de papusi se constituie din personalitatile grupului familial si de prieteni ai primei varste, printre care se proiecteaza pe sine, nu prin detalii portretistice ci printr-un transfer la nivelul substantei psihice, prin proiectia scenariului, prin munca artizanală si prin conditia suportului concret material. Personajele-papusi sunt imaginate, proiectate si croite, cusute, finisate de Andreea Foanene din piesele de vestimentatie purtate in trecutul apropiat, in trecutul mediu, consumat dincolo de un prag de varsta deja sesizabil, si in mai mult ca perfectul copilariei.

Alexandra Titu